

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00429 / 06.12.2019
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
OS	MOCANU, Livia. <i>Garanții reale mobiliare. Rolul lor în excutarea obligațiilor comerciale</i> . București: All Beck. 2004. ISBN 973-655-514-3.	
OA	TEVES, J. <i>Contractul de garanție reală mobiliară. Juridica. Revistă lunară de drept</i> . 1/2001. p.22-31.	
P01	p.100:20 – p.100:34	p.22:41d - p.23:12s
P02	p.101:25 – p.102:19	p.23:53s - p.23:20d
P03	p.102:24 – p.102:00	p.23:41d - p.23:58d
P04	p.104:26 – p.104:36	p.25:21d - p.25:31d
P05	p.105:03 – p.105:33	p.25:38d - p.25:49d
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 7 iulie 2015.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

Studii Juridice

Livia Mocanu

Garanțiile reale mobiliare

Editura All Beck

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MOCANU, LIVIA**

**Garanțiile reale mobiliare. Rolul lor în executarea
obligațiilor comerciale / Livia Mocanu – București –
Editura ALL BECK, 2004.**

256 p.; 20 cm

ISBN 973-655-514-3

347.768;357.74

ISBN 973-655-514-3

**Redactor: Nadia-Simona Tăran
Tehnoredactor: Violeta Șerban**

Lector univ. dr.
Livia Mocanu

Garanțiile reale mobiliare
Rolul lor în execuțarea obligațiilor comerciale

Editura All Beck București 2004

prevederile referitoare la gaj fiind încă în vigoare în domeniul relațiilor civile, este permis celor interesați să aleagă între încheierea unui contract de gaj, așa cum este el reglementat de Codul civil, și încheierea unui contract de garanție reală mobiliară potrivit Titlului VI al Legii nr. 99/1999. Dacă se optează pentru gajul civil dispare necesitatea practică ca acest contract să fie supus publicității prin înscrierea la arhivă căci gajul civil nu se poate constitui fără depoziție. Astfel, creditorul sau terțul în numele lui, vor avea mereu posesia bunului dat în gaj. Chiar art. 30 alin. (1) lit. a) din Titlul VI al Legii nr. 99/1999, la rândul său, permite părților să aleagă între a înscrie un contract de garanție reală mobiliară la arhivă sau de a-l face public, prin luarea bunului în posesie, atunci când valoarea bunului afectat de garanției nu este mai mare de 300 euro. Prin urmare, nu există motive pentru care în relațiile civile să nu se beneficieze de o reglementare asemănătoare. Până atunci sunt incidente dispozițiile noii reglementări în ceea ce privește ordinea de prioritate și măsurile de publicitate a gajului.

§2. Ordinea de preferință a garanțiilor reale mobiliare

P01 Publicitatea garanțiilor reale mobiliare nu reprezintă un scop în sine, ci servește doar drept criteriu obiectiv de determinare a ordinii de preferință a garanțiilor reale mobiliare astfel constituite. În cazul existenței mai multor garanții asupra aceluiași bun mobil, pe baza rangului dobândit o dată cu momentul înscriserii la arhivă se poate stabili ordinea în care vor fi îndeplinite obligațiile principale ale creditorilor în cazul în care debitorul, față de unul din ei sau față de toți, nu execută de bunăvoie obligația principală asumată.

Spre deosebire de soluționarea anterioară a acestei probleme de către Codul civil sau Codul comercial, regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare instituie principiul unitar potrivit căruia, din momentul înscriserii garanției la arhivă, aceasta devine publică și, ca atare, efectele acesteia devin opozabile și terților. Înscriserea cronologică a garanțiilor determină rangul acestora, respectiv ordinea de preferință a creditorilor în ipoteza executării silite.

Totuși, legea instituie și o serie de excepții de la principiul rangului dobândit prin înscrisere, excepții care au rolul de a menține echitatea.

librul necesar între diverse categorii de creditori atunci când rangul înscrerii la arhivă ar genera dezavantajarea evidentă a unuia dintre ei.

1. Regula priorității pe baza momentului îndeplinirii condiției publicității

Articolul 28 al Titlului VI din Legea nr. 99/1999 instituie principiul ordinii de preferință pe baza rangului de prioritate obținut potrivit momentului înscrerii garanției la arhivă sau a altui mod de publicitate prevăzut de lege. Este necesar a evidenția faptul că, prin modificarea adusă textului inițial ca urmare a intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 161/2003, s-a îmbunătățit stilul redactării, noul art. 28 fiind mai clar și mai concis. Reamintim finalul textului nemodificat „[...] prin una din metodele prevăzute la acest articol” care era incoherent în raport cu noua redactare ce reflectă faptul că întregul Capitol III al Titlului VI al Legii nr. 99/1999 are drept obiect publicitatea garanțiilor, astfel că metodele potrivit cărora o garanție devine publică se apreciază potrivit sistemului de reguli cuprinse aici, și nu exclusiv potrivit dispozițiilor art. 28. În Proiectul CEAL, normele referitoare la ordinea de preferință erau incluse în Art. 18.¹ Legiuitorul român a preferat divizarea acestui articol în mai multe norme de sine stătătoare, textul acestuia formând grupa articolelor 28-31 ale legii.^{P02}

Textul corespondent art. 28 din Art. 9 al Uniform Commercial Code al Statelor Unite ale Americii a fost calificat drept normă-alergare² (race-statute) datorită faptului că singurul criteriu admis de lege pentru constituirea ordinii de preferință este înscrerrea la arhivă sau alt mod de publicitate prevăzut de lege. Prin urmare, cine „aleargă” mai repede își înscrive primul garanție și va avea câștig de cauză. Ordinea încheierii de către debitor a mai multor contracte de garanție ~~supra~~ aceluiași bun mobil, respectiv data acestora nu are nici o relevanță. Cel dintâi creditor care își va înscrive contractul la arhivă, chiar dacă cronologic a fost ultimul căruia i s-a afectat bunul respectiv ca garanție, va dobândi rangul întâi de prioritate.

În vederea stabilirii ordinii de prioritate în cazul afectării succitive a aceluiași bun mobil drept garanție nu ajunge însă luarea în considerare numai a înscrerilor la arhivă. Dacă încheierea unui contract de garanție este făcută publică prin posesia bunului sau în cazul

¹ I. Teves, *Contractul de garanție reală mobiliară*, partea a V-a, în Ju-
dicia nr. 1/2001, p. 23.

² Idem.

în care publicitatea este dobândită prin înscrierea în alte registre, va trebui să se ia cont și de momentul efectuării acestor operațiuni. Din această cauză, este de recomandat înscrierea în contract a datei, orei și minutului dării în posesie în cazul unui contract de garanție cu depozitare. Aceasta poate avea o importanță deosebită putându-se întâmpla că momentul luării în posesie să fie anterior unei înscriri la arhivă. Este cazul în care un debitor afectează un bun mobil cu o valoare sub 300 euro unui creditor care ia bunul în cauză în posesie [art. 30 alin. (1) lit. a)]. Totuși, practica nu abundă în astfel de situații, datorită valorii relativ mici a bunurilor în cauză, astfel de garanții mobiliare existând mai mult în domeniul creditării persoanelor fizice, și nu în domeniul relațiilor comerciale.

În cazul garanțiilor al căror obiect îl constituie titluri comerciale de valoare, concursul cu înscrerile arhivei nu se pune deoarece în această ipoteză possea în sine îndeplinește condiția publicitatii, înscrierea garanției la arhivă nefiind admisibilă în acest caz [art. 30 alin. (1) lit. b)].

În cazul valorilor mobiliare cotate la bursă, evidențele acesteia, respectiv data, ora, minutul efectuării tranzacției sănătoare întâlnim în cazul garanțiilor cu bunuri mobile corporale în valoare de peste 300 euro, caz în care chiar dacă garanția este cu depozitare trebuie înscrisă la arhivă.

De la regula priorității garanțiilor potrivit rangului deținut la arhivă sunt instituite prin art. 33 al legii o serie de excepții. Pe lângă excepțiile statuate ca atare de lege, aceasta instituie și o serie de reguli cu ajutorul cărora se rezolvă fie problema concursului între garanțiile având ca obiect anumite categorii de bunuri afectate de garanție, cum ar fi stocuri de mărfuri și bunuri determinate generic (art. 32), fie între anumite feluri de garanții, cum ar fi o ipotecă și o garanție reală mobiliară pe bunuri afectate unui teren (art. 35), fie în raport de anumită calitate a creditorului, cum ar fi creditorii privilegiați (art. 36), creditorii titulari ai unei hotărâri judecătorești (art. 37) sau cumpărătorii unui bun ce constituie obiectul garanției (art. 38). Atât în cazul excepțiilor, cât și în cazul concursului garanțiilor, criteriile folosite de legiuitor pentru o soluționare adecvată a stărilor conflictuale avute în vedere au la bază fie natura bunurilor afectate de garanție, fie o anumită calitate a creditorilor în cauză.

P03

Excepțiile reale¹ de la regula stabilirii rangului în funcție de momentul efectuării publicității vor fi tratate în cele ce urmează.

2. Excepții de la prioritarea dobândită potrivit publicității mobiliare

Prima excepție de acest gen se referă la *garanția reală constituită în favoarea vânzătorului bunului sau a creditorului al cărui împrumut a făcut posibilă cumpărarea bunului ce formează obiectul garanției*. O astfel de garanție va căpăta un rang prioritar față de eventualele garanții anterioare, constituite asupra aceluiași bun, cu condiția ca garanția vânzătorului/împrumutătorului să fie înscrisă la arhivă înainte de intrarea debitorului în posesia bunului respectiv. De asemenea, este necesară notificarea creditorului garantat anterior de către vânzător/împrumutător [art. 33 lit. a)]. Aparent, această excepție ar viza o categorie restrânsă de cazuri, având în vedere că este greu de imaginat constituirea unei garanții reale asupra unui bun care nu se află în posesia debitorului. Însă, grătie noii filosofii a legii, conform căreia este posibilă garantarea cu bunuri viitoare, sfera de aplicare a acestei excepții este largită considerabil.

În cazul în care debitorul a constituit o garanție reală asupra unui bun pe care urmărește să îl achiziționeze în viitor, creditorul astfel garantat va trebui să aibă în vedere faptul că în cazul în care vânzătorul aceluia bun sau cel care îl va împrumuta pe debitor cu o sumă de bani (finanțator)² în vederea achiziționării bunului respectiv vor dori constituirea unei garanții reale în favoarea lor și care să poarte asupra respectivului bun, este posibil ca garanția sa, inițial de prim rang, să ocupe un rang secund la un moment ulterior constituirii garanției. Este o situație care poate deveni destul de frecventă având în vedere faptul că acel creditor inițial are dreptul să beneficieze de o garanție reală chiar și asupra unei universalități de bunuri viitoare nedeterminate (stocuri viitoare). Mai mult, garanția poate cuprinde și toate bunurile mobile, prezente și viitoare. Datorită existenței acestei excepții, debitorul nu va fi pus în situația de a nu mai obține credite pentru achiziționarea de bunuri din cauza lipsei unor bunuri libere de sarcini, astfel că excepția analizată constituie o prevedere benefică pentru circuitul comercial.

¹ Cristiana Irinel Stoica, R.A. Rizoiu, *op. cit.*, partea a II-a, p. 71.

² I. Teves, *loc. cit.*, partea a V-a, p. 24.

Totodată, din punctul de vedere al intereselor de protejat, atât vânzătorul, adică creditorul în marfă, cât și finanțatorul, adică creditorul de bani, beneficiază de aceeași protecție a legii. Din punctul de vedere al obiectului garanției, respectiv obligația principală de garantat, atât în cazul vânzătorului, cât și al finanțatorului, obligația principală constă în prețul bunului, respectiv plata acestuia, în cazul vânzătorului, și restituirea creditului utilizat pentru achitarea prețului, în cazul finanțatorului. Din punctul de vedere al bunului afectat garanției, atât în cazul vânzătorului, cât și în cazul finanțatorului, obiectul afectat garanției constă în bunul vândut (în ceea ce-l privește pe vânzător) care este unul și același cu bunul cumpărat (în ceea ce-l privește pe finanțator).

Din analiza textului legal rezultă că nașterea garanției vânzătorului sau finanțatorului asupra plății prețului depinde de îndeplinirea a patru condiții: titularul dreptului de garanție asupra prețului trebuie să înscrie garanția la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, înscriere care trebuie să descrie cel puțin genul bunului în cauză; înscrierea va avea loc înaintea dobândirii posesiei asupra bunului vândut de către debitorul-cumpărător; titularul dreptului de garanție trebuie să își înștiințeze pe creditorul sau creditorii anteriori de vânzarea în cauză și de înscrierea garanției; punerea în posesie a debitorului cumpărător trebuie să aibă loc cel mai târziu în 5 ani de la înscrierea garanției asupra prețului (art. 44 fraza întâi). Este adevărat că ultima condiție nu este prevăzută expres în text, ea rezultând implicit din dispozițiile legale.

P04

În legătură cu mecanismul funcționării garanției în favoarea vânzătorului sau a finanțatorului, dispozițiile art. 33 lit. a) din Titlul VI Legii nr. 99/1999 avantajează, cum menționam deja, vânzătorul, respectiv finanțatorul transferurilor de bunuri, în favoarea debitorului. În ambele cazuri, obiectul garanției îl constituie bunul vândut, respectiv bunul cumpărat. Însă această regulă se aplică numai câtă vreme bunul respectiv se află la debitor. Dacă acesta înstrăinează bunul în cauză, obiectul garanției trece la un terț astfel că garanția inițială se va răspândi și asupra surogatului acestuia care este prețul sau un alt bun, atunci când, cu prețul obținut, se finanțează achiziționarea altor bunuri de care are nevoie debitorul. Aici se întâlnesc două situații în raport de valoarea bunului inițial. Astfel, în cazul unui bun cu o valoare inițială de până la 1.000 euro, garanția asupra bunului inițial se stinge continuând însă, prin efectul legii, asupra prețului obținut și o eventuală execuțare silită în acest moment va putea fi exercitată fie asupra

P05 contului creditor al debitorului, fie asupra bunului care s-a achiziționat cu prețul obținut.

Dacă valoarea bunului inițial depășește 1.000 euro, cumpărătorul dobândește bunul afectat de garanția vânzătorului, respectiv a finanțatorului și, în această ipoteză, garanția vânzătorului/finanțatorului poartă atât asupra bunului inițial, cât și asupra surogatelor acestuia, respectiv preț sau, după caz, bunuri achiziționate din preț, după regulile arătate mai sus.

Totuși, favorizarea vânzătorului, respectiv a finanțatorului în raport cu creditorii anteriori nu are caracter absolut, putându-se întâlni cazuri în care creditorul anterior vânzării să fie îndestulat înaintea acestora. Explicația o găsim în aceea că numai o garanție valabilă a vânzătorului/finanțatorului conduce la avantajarea acestora.

Cea de a doua excepție o găsim reglementată în dispozițiile art. 33 lit. b) din Titlul VI al Legii nr. 99/1999. Potrivit textului de lege, finanțatorul care pune la dispoziția debitorului agricultor fondurile necesare în scopul producerii unei recolte agricole, în perioada de creștere a plantelor ori în cursul unei perioade de 6 luni înainte de recoltare beneficiază de o *garanție asupra recoltei sau asupra „produselor ce se vor obține din valorificarea acesteia”*. Prin produse se înțeleg surogatele recoltei, cum ar fi prețul vânzării acesteia, precum și materiile sau produsele finite rezultate în urma prelucrării. În situația în care agricultorul nu obține, datorită condițiilor meteorologice, nici o recoltă sau aceasta este parțial sau total distrusă, garanția poartă asupra sumelor de asigurare sau asupra unor eventuale sume compensatorii acordate agricultorilor în astfel de cazuri. Garanția valabilă inscrisă la arhivă are prioritate asupra oricărei alte garanții asupra recoltei ori surogatelor în cauză.

Dispozițiile art. 33 lit. b) vin în sprijinul agricultorilor pentru a încuraja accesul acestora la creditele necesare în vederea desfășurării activității lor utile pentru întreaga societate. Garanția privește doar agricultorul de cultură vegetală, cu excluderea zootehniei ce cade sub indența art. 33 lit. c).

De precizat faptul că garanția nu ia naștere decât în măsura în care fondurile obținute sunt utilizate efectiv pentru obținerea producției în cauză.

Potrivit art. 33 lit. c) din noua reglementare în materia garanțiilor ale mobiliare, finanțatorul *producției animale*, fie că aceasta se referă la păsări, bovine, ovine, cabaline, porcine și pește, precum și a produselor alimentare obținute din/sau de la acestea beneficiază de o

garanție reală asupra acestora, în măsura în care creditele acordate se referă pentru achiziționare de nutrețuri, medicamente sau hormoni și **măsurare hrănirii sau tratării animalelor în cauză.** Este cea de a treia **excepție de la regula stabilirii rangului în funcție de momentul efectuării publicității.** Fraza a doua a textului citat instituie regula de rezolvare a concursului dintre finanțatorul producției animale și vânzătorul de nutrețuri, medicamente sau hormoni. Potrivit acesteia, cel din urmă este preferat în caz de concurs cu titularul garanției asupra animalelor.¹ Aceasta deoarece vânzătorului în cauză îi sunt aplicabile dispozițiile art. 33 lit. a). În cadrul lit. c) a art. 33, legea se referă expres numai la vânzătorii de nutrețuri, medicamente sau hormoni astfel că, în acest caz, spre deosebire de soluția oferită de art. 33 lit. a) care favorizează imparțial atât vânzătorul, cât și finanțatorul care face posibilă cumpărarea în raport cu alți creditori, art. 33 lit. c) instituie o favorizare selectivă.¹

Textul evidențiază faptul că finanțatorul cumpărării de nutrețuri, medicamente sau hormoni este favorizat în fața celorlalți creditori care au o garanție asupra animalelor debitorului-cumpărător. Însă garanția vânzătorului de nutrețuri, medicamente sau hormoni are prioritate asupra garanției finanțatorului care a făcut posibilă cumpărarea acestora. Garanția vânzătorului privește în primul rând obiectul vânzării, adică nutrețurile, medicamentele sau hormonii în cauză. Curiul acestea se administrează animalelor, garanția se continuă și asupra acestora din urmă în calitate de „surogat”.

Soluția oferită de art. 33 lit. c) din Titlul VI al Legii nr. 99/1999 reprezintă o modalitate eficientă de afectare a animalelor drept garanție pentru executarea unei obligații ceea ce poate conduce în viitor la reconsiderarea dispozițiilor art. 105 al legii care nu conține pe lângă abrogările și dispozițiile art. 467 și 468 C. civ.

3. Prioritatea pe baza concursului garanțiiilor reale mobiliare

Titlul VI din Legea nr. 99/1999 instituie, în materia garanțiiilor reale mobiliare, principiul priorității publicității (art. 28, 29). Prin art. 33 se reglementează o serie de excepții potrivit cărora anumite categorii de creditori sunt preferate celor care sunt ordinea de preferință s-a stabilit pe baza publicității. Legea conține însă și o serie de reguli de se-

¹ I. Teves, loc. cit., partea a V-a, p. 31.